

Слава Великому Жовтню!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 45 (687)

П'ятниця, 7 листопада 1980 року

Ціна 2 коп.

ШЛЯХОМ ЛЕНІНА, КУРСОМ КОМУНІЗМУ

Подвиг трудящих нашої країни, здійснений вікомною осені 1917 року, назавжди залишиться найяскравішою сторінкою революційного календаря планети, бо він виразив і реалізував об'єктивну вимогу суспільного розвитку, поклав початок справжній історії людства.

Від незабутніх жовтневих днів до побудови розвинутого соціалізму — такий героїчний шлях пройшов радянський народ на чолі з лєнінською Комуністичною партією. Сьогодні цим шляхом йдуть сотні мільйонів на різних континентах землі.

Кожна річниця найвеличнішої з усіх соціальних революцій законо-мірно перетворюється на справжнє свято трудящих мас, бойовий ог-ляд сил, у чиїх руках майбутнє.

З почуттям особливої гордості відзначають цю дату радянські лю-ди. Великий Жовтень докорінно змінив історичну долю нашої країни, яка першою стала на шлях комуністичного творення, першою забез-печила досягнення етапу зрілого соціалізму.

Величний, немеркнучий подвиг здійснено радянським народом за шість десятиріч. Перемога в грозові дні громадянської війни та іно-земної інтервенції, ентузіазм славних перших п'ятирічок, незламна мужність і героїзм у двобой з фашизмом, самовіддана праця у роки відбудови — все це сходинки могутнього поступу, який визначив сучас-ний злет Країни Рад до вершин соціального прогресу. Вони — наша загальнонаціональна гордість, джерело сил і творчого натхнення у дальшій боротьбі за комунізм.

Здобутки Жовтня, досягнення суспільства зрілого соціалізму — це надійна запорука дальшого прогресу людства, реальна перспек-тива самовідданої боротьби і невтомної праці мільйонів наших су-часників у всьому світі.

Усі свої досягнення, всі перемоги радянські люди пов'язують з Комуністичною партією. Науково обгрунтована політика КПРС — запорука наших майбутніх перемог, запорука того, що життя радян-ських людей буде ставати все кращим, красивішим, змістовнішим.

Важливий етап боротьби нашого народу за комунізм — нинішня, десята п'ятирічка, завдання якої наше Товариство завершило достро-ково — 5 вересня 1980 року. Про виконання своїх п'ятирічних планів рапортували вже 19 підприємств і об'єднань УТОГ. Серед них Доне-цьке виробниче об'єднання «Електромагніт», Львівське швейне під-приємство «Силует», Єнакіївське, Дрогобицьке, Житомирське, Сім-феропольське, Полтавське УВП-2 та ряд інших.

Передз'явське соціалістичне змагання, що розгорнулося в на-шому Товаристві за почином трудівників підприємства «Силует» під девізом «ХХVI з'їзду КПРС — 26 ударних трудових тижнів», на-брало широкого розмаху у колективах УВП і об'єднань. До редакції звідусіль надходять добрі вісті про успішне виконання підвищених соціалістичних зобов'язань, взятих колективами на честь наступного форуму комуністів.

Вагомими трудовими здобутками зустрічають свято Великого Жовтня швейники Житомирського та Лубенського, меблевики Мико-лаївського та Ровенського підприємств, творці електромагнітів серії МТ і реле РПУ-0 Ворошиловградського УВП. Ці трудові колективи, та багато інших, виконали і перевиконали десятимісячне завдання завершального року по випуску валової продукції та обсягу її реалізації.

Керована лєнінською партією Країна Рад вступає у 64-й рік сво-го існування. Радянські люди добре знають, що у партії, держави немає вищої турботи, ніж турбота про народне благо. Ось чому во-ни сповнені рішучості самовіддано працювати в ім'я рідної Вітчиз-ни.

Сьогодні в день Великого Жовтня трудящі нашої країни прого-лошують:

Хай живе лєнінська Комуністична партія Ра-дянського Союзу — керівна і спрямовуюча сила радянського суспільства!

Хай живе непорушна єдність партії і наро-ду!

ВСЯ ПРОДУКЦІЯ ЗІ ЗНАКОМ ЯКОСТІ

Місяць тому кількість продук-ції на Ворошиловградському УВП з почесним п'ятикутником стано-вила 87,1 процента від загального обсягу виробництва, а напередод-ні 63-ої річниці Великого Жовтня підприємство облетіла радісна звістка — ще одному виробу — реле РПУ-0 присвоєно державний Знак якості. Віднині вся продук-ція підприємства буде виготовля-тися тільки найвищої катего-рії якості.

У цьому досягненні — заслуга всього колективу. Особливо старанно попрацюва-ла в ці дні штампувальниця, ка-валер ордена Знак Пошани М. І. Фадєєва. До 63-ої річниці Велико-го Жовтня Марія Іванівна взяла підвищене соціалістичне зобов'я-зання — і успішно з ним справи-лась. План жовтня виконала на 142 проценти.

А. ХЛЄБНИКОВ.

ЗНАМЯ ОКТЯБРЯ

Передо мною —
карта мира,
Где в откровении
лежат
Просторы
океанской шири,
Цветные пятна
всех держав.
В глаза мне
Родина
взглянула,
И просветлел душою я:
Как смело
крылья развернула
Страна
Советская
моя!

Мерцают звезды,
ветер веет
И реки катятся
в моря,
А наша Родина
алеет,
Как будто
знамя Октября.
Оно, всю землю
освещая,
Над ней поднялось
высоко.
Взгляните, люди:
ось земная —
Его надежное древко.
Оно полно
теплом сердечным,

Зовет людей
со всех сторон,
И профиль
Ленина
навечно
На кумаче
запечатлен.
Ведь за морями,
за горами
Дорога к счастью
лишь одна,
А знамя правды,
мира знамя —
Моя Советская
страна!

Сергей АБАЗИН.

м. Березівка,
Одеської області.

ВАГОМІ ТРУДОВІ ЗДОБУТКИ

Свято Великого Жовтня трудівники Полтавського учбово-виробничого підприємства № 2 зустрічають вагомими успіхами у праці. 78 виробничників завершили виконання особистих п'ятирічних завдань!

Перед у соціалістичному змаганні ведуть: слюсар-інструментальник А. С. Костюк, електрозварник Н. Г. Тарасенко, токарі Н. І. Сліпко, А. Н. Тобольченко, М. І. Церковний, слюсар-складальник Б. К. Кузнецов, свердлувальник Г. Н. Данко, паяльник Є. П. Плетюх, монтажниця О. В. Шороп, намотувальниця котушок Г. Д. Личова та багато інших.

Серед правофлангових і бригада по складанню електромагнітів ЕД-05, ЕД-06, яку очолює ветеран УВП Петро Опанасович Іщенко. Цей колектив нинішнього року двічі виходив переможцем у соціалістичному змаганні за перший і третій квартали. З першого подання бригада здає 97,4 процента виробів, багато робітників

трудяться нині в рахунок одинадцяті п'ятирічки. Так, слюсар-складальник Є. Н. Фесенко закінчила п'ятирічку ще у грудні 1979 року, а слюсар-свердлувальник Ю. М. Рудяга — у жовтні минулого року. Про завершення п'ятирічки у жовтні та листопаді 1979 року звітували слюсарі-складальники А. Н. Верещага та Н. М. Цибулько.

23 робітники у бригаді... У кожного свій характер, свої інтереси і вподобання. Та бригадир з 34-річним досвідом роботи до кожного знайшов підхід. Тому не дивно, що всі члени колективу виконують по півтори норми і більше.

В цілому учбово-виробниче підприємство № 2, виконуючи рішення історичного XXV з'їзду КПРС, ще 3 вересня рапортувало про виконання п'ятирічки. Щодня з його конвейєра сходять 360 електромагнітів. У третьому кварталі нинішнього року з почесним п'ятикутником випущено 86,7 відсотка

виробів, хоч планувалося лише 61,4 відсотка.

Колектив підприємства, включившись у соціалістичне змагання під девізом «XXVI з'їзду КПРС — 26 ударних трудових тижнів», спрямовує свої зусилля на піднесення ефективності виробництва, зосереджує їх на нерозв'язаних проблемах, по господарському прагне зробити більше не тільки для свого УВП, а й для всієї країни. Це проявляється, зокрема, в економному витрачанні сировини і матеріалів, палива й електроенергії. Так, за дев'ять місяців нинішнього року підприємство зекономило 4 тонни чорних і 350 кілограмів кольорових металів, 5 тисяч кіловат-годин електроенергії.

З такими показниками Полтавське УВП-2 зустрічає 63-ю річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

С. МАЙДАННИК.

м. Полтава.

ВІДЗНАЧЕНО КРАЩИХ

О 16 годині біля головного входу на автозавод «Комунар» я зустрів перекладачку Ганну Антонівну Казакову з групою глухих трудівників. Вони щойно закінчили зміну і про щось жваво розмовляли.

— Бачу, що справи у вас йдуть непогано, — звертаюсь до них.

— Звичайно, — відповіла Ганна Антонівна. — В усіх цехах хвалять наших глухих трудівників.

Коли я ближче познайомився з колективом нечуючих, що трудяться на автозаводі, то переконався: перекладачка мала рацію. В числі правофлангових тут називають Костянтина Максимовича Ковалю — різальника металу. В ці дні він відзначає свій ювілей, бо відпрацював на заводі 30 років. Костянтин Максимович постійно виконує норми виробітку на 120—130 процентів. За старанну працю його нагороджено орденом «Знак Пошани», ювілейною медаллю на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. До того ж, він переможець соціалістичного змагання 1978—1979 років.

Не меншій повазі заслуговує і наставниця Ольга Антонівна Тарасова — оббивальниця з цеху кінцевої здачі автомобілів. Працює вона на заводі 27 років. Трудівницю нагороджено ювілейною медаллю на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, їй присвоєно також звання «Ударник десятиї п'ятирічки».

Василь Юхимович Ноджос — слюсар шостого розряду. Йому доручають виготовляти найскладніші деталі та вузли для дослідних зразків автомобіля «Запорожець». Він працює на заводі 23 роки, удостоєний почесних звань «Кращий за професією», «Відмінник якості». Робітник бере активну участь у громадському житті колективу, спортивних змаганнях.

Ще хочу розповісти про ветерана праці Івана Васильовича Горюхова — зачищувача литва. За 24 роки праці він не раз виборював звання «Кращий за професією», став переможцем соціалістичного змагання 1978—1979 років.

І таких славних нечуючих трударів на заводі чимало. Напередодні 63-ї річниці Великої Жовтня весь завод облетіла радісна звістка: адміністрація підприємства відзначила кращих виробничників, серед них і членів УТОГ — ударників десятиї п'ятирічки. Грамотами нагороджено сім робітників, шістьом оголошено подяку, дев'ятьом вручено грошові премії.

У ці дні соціалістичне змагання серед глухих на автозаводі набирає ще ширшого розмаху. Трудівники змагаються за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС.

С. МОРДУШЕНКО.

м. Запоріжжя.

Людмила Кузьмівна Кравцова — слюсар-випробувач на Ворошиловградському учбово-виробничому підприємстві. Вона — передова робітниця, ударниця комуністичної праці.

На знімку: Людмила Кузьмівна перевіряє електромагніти на стенді.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ПРИКЛАД ДЛЯ МОЛОДИХ

Надія Артемівна Кілігой прийшла на Чернівецьке УВП сімнадцятирічною дівчиною. Тут і розпочалася її трудова біографія. Пройшовши виробничі навчання, вона стала кваліфікованою швачкою-мотористкою, навчалася в школі робітничої молоді глухих. Згодом, коли підприємство перейшло на випуск трикотажно-галантерейних виробів, вона успішно освоїла спеціальність плетільниці і тепер обслуговує 14—15 машин.

На всіх ділянках роботи, яку їй доручали, Надія Артемівна завжди йшла в перших рядах правофлангових соціалістичного змагання, є прикладом для інших.

Добрим словом відгукується про передову робітницю адміністрація, у профспілковій організації, товариші по роботі. Про щедрі трудові здобутки Надії Артемівни розповіла

інженер по праці і зарплаті, секретар комсомольської організації УВП Тамара Вікторівна Трофимова:

— Передова робітниця свою особисту п'ятирічку завершила до другої річниці з дня прийняття нової Конституції СРСР. Зараз на її трудовому календарі — жовтень 1981 року. Висококваліфікований майстер своєї справи, вона виступила ініціатором соцзмагання за дострокове завершення десятиї п'ятирічки. У Н. А. Кілігой уже є послідовниці, які доганяють її з усіх виробничих показників. Серед них — плетільниця Валентина Сопівник, яка виконує змінну норму на 145 процентів, Лідія Василькова — на 136 процентів.

Ударниця комуністичної праці Надія Артемівна нагороджена знаком «Ударник десятиї п'ятирічки», протягом останніх двох років вона виборює звання «Краща за професією»,

«Майстер — золоті руки». Кілька разів її портрет заносили на Дошку пошани Садгирського району. Ім'я Надії Артемівни занесено також до Республіканської Книги Трудової Доблесті.

Н. А. Кілігой не тільки відмінна виробничниця, вона також бере активну участь у громадському житті колективу — є членом цехового комітету профспілки, наставниця.

Вірна своїм трудовим традиціям, передова робітниця, як і всі члени колективу підприємства, взяла підвищені соціалістичні зобов'язання на честь XXVI з'їзду КПРС і успішно з ними справляється. Свою змінну норму виробітку вона виконує на 148 процентів, продукцію здає з першого пред'явлення і тільки відмінної якості, економить пряжу.

З Надії Артемівни беруть приклад молоді виробничники.

Г. ВЛАСОВ.

Уважно прислухаються молоді швачки Ужгородського УВП-2 до порад ветерана праці, ударниці дев'ятої п'ятирічки Іолани Василівни Орос (на знімку в центрі). Адже у неї не лише великий досвід роботи, а й чуйне серце.

Фото П. МІНЬКА.

ЕСТАФЕТА МАЙСТЕРНОСТІ

Майже 15 років працюють на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» токари високої кваліфікації Геннадій Миколайович Солдатов та слюсар-інструментальник «Майстер — золоті руки» Олег Миколайович Шестьоркін.

За цей час у досвідчених спеціалістів було багато учнів. Більшість з них працюють самостійно, вони вже й самі передають виробничий досвід іншим молодим робітникам інструментального цеху. Це, зокрема, Анатолій Осиченко та Віктор Косарев.

Ударники комуністичної праці О. Шестьоркін та Г. Солдатов постійно працюють з молодими, малодосвідченими хлопцями. Олег Миколайович творчо під-

ходить до будь-якої роботи. І вважає, що обов'язок кожного досвідченого слюсarı-інструментальника — виховати гідних послідовників.

Молоді робітники, які пройшли навчання в О. М. Шестьоркіна та Г. М. Солдатові, успішно виконують свої виробничі завдання. Самі ж наставники завжди пере- виконують виробничі завдання і зараз працюють в рахунок одинадцяті п'ятирічки.

Всі трудівники об'єднання стали на ударну трудову вахту, прагнуть високими трудовими успіхами зустріти черговий XXVI з'їзд КПРС.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментального цеху.

НЕСПОКІЙНА ВДАЧА

У 1950 році на наше підприємство прийшла працювати Фелікса Мазур. Спеціальності в дівчини не було, тож її направили в групу виробничого навчання. Старанно і наполегливо оволодівала вона робітничою професією і незабаром почала працювати самостійно.

Минув деякий час і Ф. Д. Мазур опанувала суміжними професіями пошиття робочого спецкостюма. Коли до неї зверталися за порадою, то завжди охоче розповідала, показувала як це найліпше практично зробити.

Високу кваліфікацію швачки, її вміння працювати з людьми швидко помітили у колективі підприємства. І коли згодом постало питання, кому ж доручити третю бригаду швейного цеху, думка була однастайною — Мазур Феліксі Денисівні.

І не помилилися. Новий бригадир зуміла згуртувати різних за характером і віком робітниць, найраціональніше організувати їх працю. Колектив, який весь час відставав, почав ритмічно випускати продукцію, а незабаром вийшов у передові.

Працювати б Феліксі Денисівні спокійно — очолювана нею бригада часто займає призові місця у змаганні серед виробничих колективів підприємства, — та не такий

у неї характер. На початку лютого цього року вона вирішила перейти у бригаду № 4. Цей колектив постійно не справлявся з виконанням місячних завдань, а деякі робітники — з виробничими нормами.

У новому колективі Фелікса Денисівна, перш за все, правильно розставила на виробничому процесі людей, взяла шефство над відстаючими. Довелося добре попрацювати, але затрачені зусилля не пропали даремно. З виробничим планом лютого бригада № 4 справилася успішно. А вже у квітні колектив зайняв друге місце у змаганні серед дільниць підприємства. А всього за вісім місяців роботи в новому колективі очолювана нею бригада чотири рази займала призові місця у трудовому суперництві.

А робітниця Світлана Карпенко, Ніна Піхальська, Галина Краковець та інші, яким раніше важко давалася норма виробітку, тепер систематично перевиконують її. Фелікса Денисівна допомагає оволодівати таємницями професії недавній випускниці Новоушицької спецшколи-інтернату Тетяні Наум.

Неспокійна вдача і добре серце у нашого бригадира, кажуть про Ф. Д. Мазур робітниця.

В. ЧОРНОПИСЬКИЙ.

З піднесеним настроєм трудиться на передз'їздівській вахті заточувальниця заготівельної дільниці Комунарського УВП Катерина Яківна Сняк. Та це й зрозуміло. Адже сьогодні всі радянські люди прагнуть гідно зустріти наступний форум комуністів. Свої змінні завдання Катерина Яківна виконує, як правило, на 120 процентів. За високі досягнення у праці їй присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.

АКТИВНИЙ ПОМІЧНИК

Стінгазети, як і вся радянська преса, покликані всебічно висвітлювати хід і результати передз'їздивського соціалістичного змагання, повніше розкривати досягнення і досвід передовиків, колективів дільниць та цехів.

Ці завдання постійно знаходяться в полі зору стіннівки «За комуністичну працю» Одеського виробничого об'єднання «Електрик». Спираючись на авторський актив, стіннівка висвітлює працю і побут членів колективу об'єднання, популяризує досвід роботи передовиків, пише про недоліки.

Так, у серпневому номері газе-

та в ряді матеріалів розповіла про рішення червневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС, про соціалістичне змагання на честь форуму комуністів під девізом «XXVI з'їзду КПРС — 26 ударних трудових тижнів». Газета вмістила підвищені зобов'язання колективу, познайомила із складом штабу передз'їздивського змагання, вмістила графік ударних трудових вахт.

У вересневому номері було вміщено матеріали, присвячені звітно-виборним партійним зборам. З критичними матеріалами виступили начальник планового відділу об'єднання Г. В. Крук, ветеран праці А. М. Крамаровський, член

групи народного контролю Т. Чумаченко та інші.

З номера в номер стіннівка розповідає про переможців соціалістичного змагання.

Оскільки цехи об'єднання знаходяться у різних районах Одеси, газета виходить в трьох примірниках. Активними її авторами є слюсар-складальник Т. Чумаченко, токарь М. Нухимзон, швачка-мотористка Т. Соболь, швачка-мотористка В. Чабан.

Нещодавно стіннівка «За комуністичну працю» взяла участь в обласному огляді, що проводив облвідділ УТОГ, і зайняла перше місце. Комітет профспілки об'єднання «Електрик» відзначив активістів преміями.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

ШАНА І СЛАВА

Надовго запам'ятається членам нашого Товариства вечір-портрет швачки Новоград-Волинської дільниці Житомирського УВП Поліни Іванівни Андрійчук.

У просторому, святково прибраному читальному залі бібліотеки Новоград-Волинського міського будинку культури зібрався весь колектив дільниці. Приїхали батьки героїні вечора — Іван Никифорович та Ольга Іванівна Виховські, котрі все своє трудове життя працювали в колгоспі, а нині — пенсіонери. Прийшли чоловік і діти Поліни Іванівни.

На видному місці — гасло «За чесну працю — шана і слава», стенд «Нею пишається колектив». На стенді — дипломи і грамоти, «Блискавки» і телеграми, фотографії, що відображають життєвий шлях і трудові досягнення ударниці комуністичної праці П. І. Андрійчук.

До присутніх звернулись завідувач клубом Лариса Василівна Воробйова, бухгалтер дільниці Роза Петрівна Крічмар. Вони розповіли про те, як 19-річною дівчиною прийшла в колектив Поліна Іванівна. 14 років вона працює на одному місці, виконує виробничі завдання на 140—145 процентів. Нині швачка працює в рахунок 1983 року. Вона бере активну участь у художній самодіяльності клубу, добра мати і господиня.

Р. П. Крічмар зі спеціально оформленою до цього вечора збільшеного розміру трудової книжки зачитала записи про нагороди і заохочення швачки, а потім урочисто вручила її П. І. Андрійчук. — Бережіть цю книгу. Нехай вона нагадує про сьогоднішній день, бо він буває лише раз у житті.

Тепло вітали Поліну Іванівну бригадир дільниці Тамара Григо-

рівна Троцька, майстер Олексій Андрійович Борщевський, інструктор облвідділу УТОГ Галина Іллівна Хмара. Від облвідділу та УВП швачці вручено грамоту, подарунок і великий портрет.

Від щирого серця учасники художньої самодіяльності подарували невтомній трудівниці вірші. Виступили товариші по роботі Поліна Кузьменко, Ніна Ніколаєнко, Шеля Лазарівна Четет.

Від імені колективу середньої школи № 1 швачку привітала класний керівник 7 класу, де вчиться її дочка Люда, подякувала матері за хороше виховання дітей. Піонери школи, діти Людмила і Руслан читали вірші і подарували квіти.

Поліна Іванівна щиро подякувала всім за сердечне тепло і чуйне ставлення до неї і пообіцяла працювати ще краще, гідно зустріти XXVI форум комуністів.

Г. ХМАРА,
інструктор облвідділу УТОГ.

СУМЛІННИЙ ТРУДІВНИК

Житомирський завод «Хімволокно» давно став до ладу разом з іншими підприємствами області. Та, незважаючи на це, тут продовжують добудовувати цехи та побутові приміщення.

Ці роботи виконує переважно ремонтно-будівельний цех заводу. Шість років трудиться в ньому і член нашого Товариства Микола Іванович Кириленко. Кадрові виробничники, наставники допомогли йому досконало оволодіти професією столяра, і зараз він працює за четвертим розрядом.

За успіхи в соціалістичному змаганні керівництво підприємства неодноразово нагороджувало Миколу Івановича грамотами, грошовими преміями.

— М. І. Кириленко — один з кращих спеціалістів заводу, — розповідає майстер цеху Григорій Євгенович Чаплінський. — Він добросовісно виконує свої обов'язки, знають його і як хорошого наставника, бо охоче ділиться з молоддю своїм багатим виробничим досвідом.

Два роки тому в ремонтно-будівельний цех прийшов глухий юнак. Микола Іванович взяв учня до себе і по-батьківському вчив його столярній справі. Зараз колишній його учень Михайло Лук'янов працює за другим виробничим розрядом. З усього видно: і вчитель, і його підопічний задоволені своєю роботою. А ще Миколу Івановича знають на підприємстві і як хорошого раціоналізатора. Його творчі знахідки приносять колективу неабияку користь.

Ідучи назустріч XXVI з'їзду КПРС, колектив ремонтно-будівельного цеху зобов'язався п'ятирічний план виконати достроково до 25 грудня нинішнього року.

Столяр М. Кириленко вже давно трудиться в рахунок одинадцятиріччя. План двох місяців 1981 року передовик, як і всі члени колективу цеху, дав слово виконати до відкриття з'їзду партії.

Немає сумніву в тому, що слова свого столяра дотримає. Виробничі норми він виконує на 120—130 процентів.

М. ГУРМАН.

ПРО ЛЮДЕЙ ПРАЦІ

Виховувати молодь на прикладі кращих трудівників, переможців соціалістичного змагання — важливе завдання, що стоїть перед радянськими культпрацівниками. Виконати його — наш почесний обов'язок.

Велику роботу в цьому напрямку веде Комунарський будинок культури глухих. Найбільш цікава форма роботи — вечори-портрети, що стали традиційними за останні п'ять років. Саме про них хочу розповісти на сторінках газети.

20 листопада 1976 року відбувся перший такий вечір, присвячений трудовим успіхам Анатолія Віталійовича Торгашова — шліфувальника Комунарського УВП.

А наприкінці вересня нинішнього року трудівники учбово-виробничого підприємства зібравшись у Будинку культури вп'яте, щоб вшанувати Івана Костянтиновича Євдокимова, котрий 27 років віддав рідному підприємству. Товариші Івана Костянтиновича тепло говорили про нього, про його доблесну працю, постійне самовдосконалення, турботу про підготовку молоді зміни. Це головні риси характеру ударника комуні-

стичної праці І. К. Євдокимова. Кожен вечір-портрет у нашому культзакладі не схожий на попередній. На одному, наприклад, героя вечора вітають піонери, на іншому — товариші дарують номери художньої самодіяльності, третій — характеризується також якоюсь новинкою.

Наступні вечори-портрети ми плануємо присвятити робітничим династіям, що трудяться на підприємстві, кращій бригаді.

Словом і ділом допомагають нам партійна, профспілкova та комсомольська організації підприємства. Вони домоглися того, що стати героєм вечора-портрета для трудівника підприємства велика честь, яку необхідно заслужити. Це сприяє не лише виконанню планів десятиріччя, а й вихованню нової людини. І ми, клубні працівники, пишаємося тим, що вносимо вклад у вирішення цих важливих завдань.

В. ГМИРЯ,
директор Комунарського будинку культури.
Ворошиловградська область.

МИ — ПРАВНУКИ ІЛЛІЧА.

Фото О. ШУСТА.

И В БУДУЩЕЕ ВЕРИТСЯ

Чтобы тревоги сердца нашего
Могла развеять красота,
Вновь стала осень мир
раскрашивать
Во все ярчайшие цвета.
Чтоб было весело и молодо,
Весенней сделала траву,
Горячим пурпуром и золотом
Вдруг подчеркнула синеву.
Рябина радует кораллами,
Уходит грусть, как легкий дым,
Сверкает желтое и алое
Под безмятежно голубым.
Хоть знали мы о всем заранее,
Имела осень все права

Каким-то властным ожиданием
Нас все сильнее волновать.
И вот, настал момент
решительный —
Сверкнула радость горячо,
Вокруг все вспыхнуло
пронзительно
Октябрьских флагов кумачом.
И все увереннее вертится
Моя планета Октября,
И в мир, и в будущее верится,
А в сердце — алая заря.

Ирина ДУЦЕНКО.

м. Одеса.

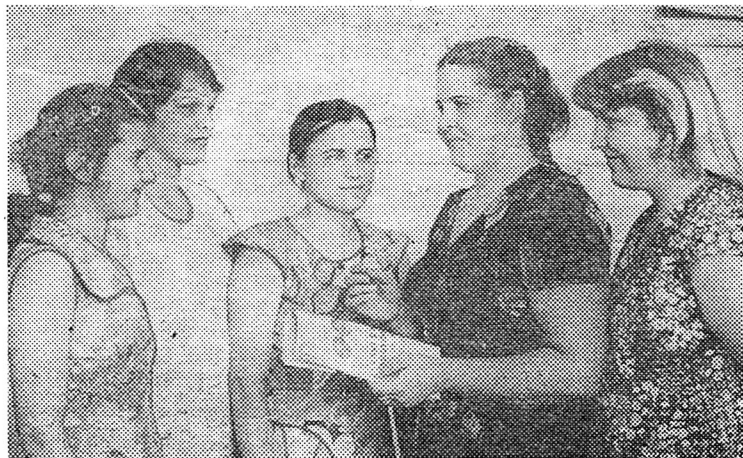
ВЕРШНИКИ РЕВОЛЮЦІЇ

Із чого осінь зіткано?
З барвистих кольорів!
Кого журбою спіткано?
Лакіз та упірів!
Які це яблуні рядові
Вітри несуть привіт?
Пахучі, листопадові,
Дзвінкі, як вольний світ!
Кого це в прах повержено?
Буржуазії клас!
Чию це силу стверджено?
Революційних мас!
Хто вів, як пісня ненина,

Безсмертя крізь бої?
Кіннота застремлена
І вершники її!
Хто кривд жорстоких ладів
Жбурнув розплат вогні?
Крилаті, листопадові
Загони буряні!
Кому про волі проліски
Бринів розкутий час?
Тому, хто зброї полиски
Підняв на захист мас!

Василь ДІДЕНКО.

м. Київ.

Завжди знаходить час заступник секретаря комсомольської організації Дніпропетровського учбово-виробничого підприємства ударниці комуністичної праці Віра Лемок, щоб побесідувати з комсомолками, обговорити найважливіші події у житті нашої країни.

На знімку: Віра Лемок (друга праворуч) проводить політінформацію.

Фото П. МІНЕНКА.

Під час зборів з нагоди 50-річчя Київського техніку легкої промисловості відбулися зворушливі, хвилюючі зустрічі колишніх вихованців та їхніх наставників.

На верхньому фото (зліва направо) Р. Шифріна — старший технік-технолог СПКТБ УТОГ, А. М. Власенко — перекладач-вихователь першої спецгрупи нечуючих і В. Г. Чуйкіна — старший майстер Дніпропетровського УВП. На знімку праворуч інженер-конструктор СПКТБ УТОГ К. Золотарьова і майстер учбово-виробничих майстерень технікуму О. Є. Заруцька.

Фото І. ЩЕРБАНИКА.

ЗУСТРІЧ З КІНОМИТЦЯМИ

У Київському Паладі культури імені А. В. Луначарського відбувся цікавий вечір зустрічі з творчою групою постановників кольорового телефільму «Лобо», створеного за мотивами однойменного оповідання канадського письменника Ернеста Сетона-Томпсона.

У залі зібралися трудівники цехів та дільниць КДВО «Контакт», компактних груп державних заводів і фабрик, студенти технікуму легкої промисловості, відзначаючи з «Соснового бору».

Головний режисер і постановник кольорового телефільму «Лобо» Ігор Негреску розповів присутнім про ті труднощі, з якими зіткнувся при підготовці та зйомках телефільму.

Довгенько не вдавалося вибрати актора на головну роль — ковбоя Джо Каллона. Довелося забракувати декілька кандидатів з багатьох славнозвісних кіно- і театральних колективів. І лише, коли за рекомендацією художника-гримера Н. О. Тихонові на кінопробу було запрошено актора з Республіканського театру міміки й жесту «Райдуга» Василя Стюпкіна, робота по створенню кольорового телефільму пішла на лад.

Василь Стюпкін виявився напроцуд здібним актором — він швидко перетворився у хвацького

і безтурботного ковбоя із Техасу Джо Каллона. І до того ж, незважаючи на відсутність слуху, він легко зчитував з губ всі поради та настанови, точно виконував накази. Ми спрацювалися, розмовляли тихо, пошепки, жести. І всі учасники так звикли до такої ситуації, що під час зйомок масових сцен команди артистам, операторам і персоналу за інерцією теж давалися пошепки, що викликало комічну сцену.

Під час перегляду відзнятого кольорового телефільму на Центральному телестудії в Останкіно, присутні кіноспеціалісти ніяк не йняли віри, що головну роль — роль ковбоя з Техасу Джо Каллона — так майстерно виконав нечуючий артист.

Василь Стюпкін розповів на вечорі про свою роботу по створенню образу головного героя. З усім творчим колективом акторів, сказав він, були дружні, товариські стосунки. Відсутність слуху навіть і не відчувалась.

І. Негреску і В. Стюпкін відповіли на численні запитання глядачів кінострічки.

На закінчення вечора присутні із захопленням переглянули уривки з кольорового телефільму «Лобо».

О. ДЗЮБА.

ТВОРЕЦЬ ДОБРОГО НАСТРОЮ

У нашій країні всі професії необхідні і почесні: одним доводиться варити сталь, іншим — шити одяг, а дехто створює затишок для тих, хто відпочиває. В одних праця оцінюється достроковим виконанням норм виробітку, інших — подяками, що надходять від людей.

12 років тому член УТОГ Зоя Дячкова влаштувалася на роботу в Алуштинський профілакторій «Політ». Робота, звісно, по-своєму відповідальна. Тому, коли Зою запитали, чи справиться, вона відповіла:

— Буду трудитися старанно, як і всі мої подруги по роботі.

У перші дні було важкувато, бо вона не чує, а не всі відпочиваючі про це знали. Зоя до всього привідлялася, вчилася читати з губ. Минуло небагато часу, і жінка зрозуміла, що її праця благородна. Потрібно не тільки слід-

кувати за чистотою в приміщеннях, а й бути справжнім господарем профілакторію.

Окремі відпочиваючі задинають цінні речі в палатах. Доводиться нагадувати, щоб вони здавали їх до камери схову.

За те, що підтримує чистоту і порядок, за добросовісне ставлення до виконання своїх обов'язків Зою Дячкову нагороджено знаками «Переможець змагання 1978—1979 років». Її роботу відзначено грошовими преміями, грамотами.

Перегортаючи книгу скарг, переконуєшся, що Зоя Дячкова має тільки подяки. Це тому, що вона по-справжньому любить свою роботу. Зоя Дячкова — справжня господарка чистоти, творець доброго настрою.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

м. Алушта, Кримської області.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ЗМАГАЛИСЬ ШКОЛЯРИ І СТУДЕНТИ

Цьогорічна першість Київської облспортфедерації УТОГ з футболу проходила окремо для команд виробничих підприємств і учбових закладів. Як відомо, весною в першій групі перемогли футболісти Палацу культури ім. А. В. Луначарського. Змагання серед учбових закладів було заплановано провести восени.

У нинішній першості взяли участь чотири команди. Вже перші ігри показали, що майстерність футболістів-школярів помітно зростає. Особливо це стосується команд шкіл № 13 і № 6. Відчуваються результати плідної роботи тренерів В. Наконечного і С. Богачека у минулому.

Результати попередніх ігор: команда школи № 13 перемогла футболістів спецшколи № 9. Цікавою була гра спортсменів спецшколи № 6 і Київського технікуму легкої промисловості. В результаті — бойова нічия 0:0.

У другому турі центральною була зустріч Київського технікуму легкої промисловості і школи № 13. Двічі вели студенти 1:0, потім 2:1, і все ж школярам вдалося забити гол і звести зустріч внічию 2:2 і, таким чином, стати разом із спецшколою № 6, яка перемогла з рахунком 5:2 школярів дев'ятої спецшколи, лідерами змагань.

Вирішальна зустріч футболістів шостої і тринадцятої шкіл не виявила переможців, рахунок нічийний — 1:1. Студенти перемогли футболістів дев'ятої школи — 4:1. Три команди набрали однакову кількість очок. Юні футболісти спецшколи № 13, маючи гіршу різницю забитих і пропущених м'ячів, посіли третє місце. Згідно з положенням, довелось переможця виявляти пробиттям одинадцятиметрових ударів. Найбільш захоп-

люючи і драматично проходило пробиття пенальті в зустрічі спецшколи № 6 і технікуму легкої промисловості. Вже перший удар школярів парирував воротар студентів, які в свою чергу чітко реалізували першу спробу. Другий і третій удари були вдалими для обох команд. В четвертій серії — невдача у студентів. Все повинна була вирішити остання, п'ята серія ударів. Б'ють школяри — промах, удар капітана команди студентів — чемпіона СРСР 1980 року М. Макухи — м'яч у воротах. Отже, команда технікуму — переможець.

Слід зазначити, що змагання пройшли високоорганізовано, цікаво. Цьому сприяла злагоджена робота суддівської колегії, очолюваної майстром спорту В. Ошелковим.

В. КУЛІБАБЕНКО.

НОВІ ПРИЗЕРИ ПЕРШОСТІ

Протягом п'яти днів у спортивному залі будинку культури Житомирського обласного відділу УТОГ проходили республіканські змагання першої групи з волейболу, в яких взяли участь 160 спортсменів з Київської, Одеської, Запорізької, Львівської, Донецької, Житомирської та інших областей.

Підняти прапор змагань було доручено капітанам команд Одеської (жінки) і Запорізької (чоловіки) областей — переможцям попередніх змагань.

Голова Житомирського обласного відділу УТОГ Олександра Дмитрівна Тверська тепло привітала учасників змагань і побажала спортсменам успіхів у чесній, спортивній боротьбі.

Учасники змагань продемонстрували високий рівень спортивної боротьби, свою зростаючу майстерність, непоборну волю до перемоги.

Перше місце серед жіночих команд завоювали спортсменки Київської області. Друге і третє — відповідно одеські і запорізькі волейболістки.

Серед чоловіків на першу сходинку п'єдесталу пошани піднялись житомир'яни. Друге і третє місце посіли спортсмени Запоріжжя і Києва.

Старший інструктор ЦП УТОГ по фізичній культурі і спорту Микола Костянтинівич Макаренко вручив переможцям перехідні кубки, дипломи і пам'ятні подарунки.

Кращі спортсмени команд-учасниць змагань увійдуть до збірної України, яка захищатиме честь республіки на всесоюзних змаганнях.

І. ТОЛОЧКО.
Фото автора.

Чемпіонами Товариства 1980 року з волейболу серед команд першої групи стали спортсмени Житомирського облвідділу УТОГ. Команду тренує Григорій Люльченко (знімок вгорі).

Перше місце у цій групі серед жінок завоювали волейболістки Київського облвідділу УТОГ (другий знімок праворуч). Тренер Олег Панасюк.

ЗАРЯД БАДЬОРОСТІ

День видався теплий і сонячний. Всі з нетерпінням чекали такого вихідного, щоб виїхати на лоно природи для проведення спартакіади «Бадьорість і здоров'я».

Робітники і службовці, інженерно-технічні працівники Сімферопольського УВП зі своїми дітьми прибули в ліс. Місце для проведення спартакіади вибрали чудове: велика зелена галявина, поблизу — джерельна вода.

Розпочались змагання за програмою — метання гранат, біг на

100 і 1000 метрів, крос на велику дистанцію.

Спортивні баталії були у розпалі, а чергові кухарі — майстер швейного цеху Г. Маркова, інженери Л. Чернявська, Б. Ларченко готували на свіжому повітрі смачний обід для учасників спартакіади.

Найкращі результати у метанні гранат серед жінок показали М. Добжинська, Н. Черненко, Л. Маматова, у чоловіків — Н. Бельський, О. Линченко. А найшвидше пробігли 100-метровку В.

Рижко, Т. Ніколаєва, М. Касянич. Особливо відзначилася Л. Четоткіна, котрій нещодавно виповнилося п'ятдесят, але її енергійності і сиритності можуть позаздрити набагато молодші.

І ось змагання завершилися. Учасники з апетитом пообідали на зеленому килимі, а потім всі пішли у ліс збирати гриби та ягоди.

Л. КОСТРИЧЕНКО,
робітниця Сімферопольського УВП.

Редактор П. БУЛАТОВ.